

PÁD I.
(MarkusŠtofko)

koniec zimy
vykvitla ruža
kvet
pre jedného
svet
hodil ju
do ohňa
samú
chcel ju
i ona
vôňu muža

tichí (ne)vinní
túžba
tlejúca
na poludnie
padli
hradby

Zadymená I.
(MarkusŠtofko)

zapálenú sviečku niekto zhasol

neviete prísť na to

kto

ja asi viem

kto ju zapálil

ukradnuté sny

omotané srdce pôvabom

za veľkou stenou

pod dohľadom

mysel' neudržíte

obalení do oblakov

zaviazané oči

do hebkej bavlny

omylom

skáčete

z mrakodrapov

skončíme

hviezdy nevidno

zaplnený mám celý svet

dám si ešte to víno

nasledujem spánkový smer